

къртили, и че ако силитѣ бихж се задължили даже солидарно да употребятъ въ такъвъ случай принуждение, съ това тий не бихж направили нищо друго, освѣтъ да си приготвятъ сериозни разногласия и важни недоразумѣния. Конгреса може да направи само това, що може да направи чловѣкъ, спр. таквози дѣло, което е подложено на стечението на обстоятелствата. При първото прочитане на Князь Горчаковата декларация, Н. Свѣтлость се е побоялъ да не би Руссия да поиска нѣща, които надминаватъ срѣдствата на Конгреса. Нъ подиръ обясненията на Князь Горчакова той съ удоволствие е съгледатъ, че първи руски пълномощникъ не е далечъ да се задоволи съ редактирането на таквози постановление, въ което би се казвало, че всичкитѣ задължения на трактата съставляватъ едно цѣло, че силитѣ ще надзираватъ надъ изпълнението имъ чрѣзъ своитѣ посланници въ Цариградъ и че въ случай на неиспълнение или на криво и медлено изпълнение силитѣ ще си помислятъ, що трѣба да правятъ. Н. Свѣтлость не може да си предположи, че Князь Горчаковъ има прѣдъ очи гарантирането на постановленията, които се касаятъ до изпълнението на взаимнитѣ задължения, каквото напр. до испразднюването на крѣпоститѣ и на разнитѣ мѣстности, защото неиспълнението на едно подобно задължение отъ едната страна по само себе си извиква неиспълнението на друго съответствено задължение отъ другата страна. Н. Свѣтлость намира че рускии пълномощникъ по скоро е ималъ прѣдъ видъ постановленията на Конгреса за покровителствованиято на християнитѣ, нъ и тука Н. Свѣтлость се съмнѣва въ възможността за Конгреса да приеме отъ напрѣдъ, че взетитѣ тържествено отъ Европа рѣшения ще останатъ безъ послѣдствие. Трѣба да се видятъ нарушенията, за да се помисли, що трѣба да се прави. Само тогава силитѣ могатъ да искатъ нови дипломатически събрания и нови мѣрки. Нъ ако и послѣ тия съображения руското правителство счита за нужно да настоява за помѣстание въ трактата на особенъ членъ за правото на силитѣ да контролиратъ чрѣзъ своитѣ агенти изпълнението на приетитѣ отъ събранието рѣшения, то Князь Бисмаркъ не ще се противи отъ своя страна на подобно исканне.

Първи руски пълномощникъ отговаря, че Князь Бисмаркъ много добръ е изтъкувалъ мисълта му. Той наистинхъ желае да се помѣсти въ трактата единъ членъ, въ който ясно да се казува, че изпълнението рѣшенията на Конгреса се по-